

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 14ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Tribunal administratif (Λουξεμβούργο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Maria do Céu Bragança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga, André Angelo Linares Verruga κατά Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

(Υπόθεση C-238/15) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Ίση μεταχείριση — Κοινωνικά πλεονεκτήματα — Κανονισμός (ΕΕ) 492/2011 — Άρθρο 7, παράγραφος 2 — Οικονομικό βοήθημα για ανώτατες σπουδές — Χορήγηση στους σπουδαστές που δεν διαμένουν στην επικράτεια του οικείου κράτους μέλους, υπό την προϋπόθεση ότι είναι τέκνα εργαζομένων οι οποίοι απασχολήθηκαν ή άσκησαν την επαγγελματική τους δραστηριότητα εντός του εν λόγω κράτους μέλους επί τουλάχιστον πέντε έτη αδιαλείπτως — Έμμεση δυσμενής διάκριση — Δικαιολόγηση — Σκοπός αυξήσεως του ποσοστού των κατοίκων που είναι πτυχιούχοι ανωτάτης εκπαίδευσως — Πρόσφορος χαρακτήρας — Αναλογικότητα]

(2017/C 046/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal administratif

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Maria do Céu Bragança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga, André Angelo Linares Verruga

κατά

Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

Διατακτικό

Το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 492/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2011, που αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων στο εσωτερικό της Ένωσης, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε νομοθεσία κράτους μέλους, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία εξαρτά τη χορήγηση οικονομικού βοηθήματος για ανώτατες σπουδές στους σπουδαστές που δεν διαμένουν στην ημεδαπή από την προϋπόθεση ότι ο ένας τουλάχιστον εκ των γονέων τους έχει εργαστεί στο εν λόγω κράτος μέλος επί τουλάχιστον πέντε έτη αδιαλείπτως κατά το χρονικό σημείο υποβολής της αιτήσεως για οικονομικό βοήθημα, αλλά δεν προβλέπει την εν λόγω προϋπόθεση για τους σπουδαστές που διαμένουν στο έδαφος αυτού του κράτους μέλους, με σκοπό να συντελέσει στην αύξηση του ποσοστού των πτυχιούχων ανωτάτης εκπαίδευσως μεταξύ των κατοίκων του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 254 της 3.8.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 15ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Vrhovno sodišče της Δημοκρατίας της Σλοβενίας (Σλοβενία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Drago Nemec κατά Δημοκρατίας της Σλοβενίας

(Υπόθεση C-256/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2000/35/ΕΚ — Καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου — Συναλλαγή που πραγματοποιήθηκε πριν από την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Σλοβενίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Πεδίο εφαρμογής — Έννοια της «εμπορικής συναλλαγής» — Έννοια της «επιχειρήσεως» — Ανώτατο ύψος των τόκων υπερημερίας)

(2017/C 046/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Αιτούν δικαστήριο

Vrhovno sodišče της Δημοκρατίας της Σλοβενίας

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Drago Nemec

κατά

Δημοκρατίας της Σλοβενίας

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 2, σημείο 1, της οδηγίας 2000/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι φυσικό πρόσωπο το οποίο είναι κάτοχος άδειας ασκήσεως δραστηριότητας ως ανεξάρτητος βιοτέχνης πρέπει να θεωρηθεί «επιχείρηση» υπό την έννοια της διατάξεως αυτής, με αποτέλεσμα η συναλλαγή που πραγματοποιεί με τρίτον να αποτελεί «εμπορική συναλλαγή» υπό την έννοια της ίδιας διατάξεως, αν η συναλλαγή αυτή, παρότι δεν εμπίπτει στις δραστηριότητες στις οποίες αναφέρεται η εν λόγω άδεια, εντάσσεται πάντως στο πλαίσιο της ασκήσεως ανεξάρτητης οικονομικής ή επαγγελματικής δραστηριότητας διαρθρωμένης και διαρκούς, εναπόκειται δε στο αιτούν δικαστήριο να κρίνει το ζήτημα αυτό, λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο των περιστάσεων της συγκεκριμένης υποθέσεως.
- 2) Η οδηγία 2000/35 έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει εθνική ρύθμιση, όπως το άρθρο 376 του *Obligacijski zakonik* (ενοχικού κώδικα), η οποία προβλέπει ότι οι ληξιπρόθεσμοι αλλά μη καταβληθέντες τόκοι υπερημερίας παύουν να τρέχουν εφόσον το ποσό τους ανέλθει στο ποσό του κεφαλαίου.

(¹) ΕΕ C 302 της 14.9.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 14ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση της Commissione Tributaria Regionale di Roma (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Mercedes Benz Italia SpA κατά Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Roma 3

(Υπόθεση C-378/15) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Φόρος προστιθεμένης αξίας — Οδηγία 77/388/ΕΟΚ — Άρθρο 17, παράγραφος 5, τρίτο εδάφιο, στοιχείο δ' — Πεδίο εφαρμογής — Εφαρμογή αναλογίας εκπτώσεως του φόρου προστιθεμένης αξίας που επιβάρυνε την απόκτηση του συνόλου των αγαθών και υπηρεσιών που χρησιμοποιούνται από τον υποκείμενο στον φόρο — Παρεπόμενες πράξεις — Χρησιμοποίηση του κύκλου εργασιών ως δείκτη)

(2017/C 046/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Commissione Tributaria Regionale di Roma

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Mercedes Benz Italia SpA

κατά

Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Roma 3

Διατακτικό

Κατ' ορθή ερμηνεία, το άρθρο 17, παράγραφος 5, τρίτο εδάφιο, στοιχείο δ', και το άρθρο 19 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, δεν αντιτίθενται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση και σε εθνική πρακτική, όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, οι οποίες επιβάλλουν σε υποκείμενο στον φόρο:

- την υποχρέωση εφαρμογής επί του συνόλου των αγαθών και υπηρεσιών που αυτός έχει αποκτήσει αναλογίας εκπτώσεως βασιζομένης στον κύκλο εργασιών, χωρίς να προβλέπουν μέθοδο υπολογισμού βασιζόμενη στη φύση και στον πραγματικό προορισμό εκάστου των αγαθών και εκάστης των υπηρεσιών που αποκτήθηκαν και αντικατοπτρίζουσα αντικειμενικώς το πραγματικό μέρος των δαπανών που είναι καταλογιστέο σε εκάστη των φορολογούμενων και μη φορολογούμενων δραστηριοτήτων, και